

Misna slavlja i župni oglasi

Poned., 13. travnja	18.30 + Nikola Paušić
Utorak, 14. travnja	18.30 + Marija i Darko Jedvaj 20.00 VOJNOVAC: Pobožnost 13. utorka Sv. Anti (5. utorka)
Srijeda, 15. travnja	18.30 Po nakani (al)
Četvrtak, 16. travnja	18.30 + Dragan i ob. Mihaljević i ob. Fudurić
Petak, 17. travnja	18.30 Po nakani (al)
Subota, 18. travnja	17.00 CEROVNIK: Po nakani (al) 18.30 SVETIŠTE: Po nakani (al)
19. travnja	10.00 SVETIŠTE: Misa za narod

1. **ŽUPNA KATEHEZA** – za sve vjeroučenike je u srijedu - krunica i misa. Nakon mise biti će roditeljski susret za **prvopričesnike** i dogovor oko slavlja Prve Sv. Pricesti.

2. **KRUNICA u obitelji** – pozovite na molitvu u obitelji, osobito prvopričesnika.

3. **OBITELJSKO HODOČAŠĆE** – Drugi susret hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu je u nedjelju, 19. travnja. Cijena puta 50 kn, a za djecu 25 kn. Polazak je u 7.30 sati.

4. **DAR ZA CRKVU** – pozivam sve obitelji župe Oštarije i župe Cerovnik na prikupljanje novčane pomoći za obnovu Svetišta i župne crkve. Za župu Oštarije godišnji doprinos je 200 kuna, a za župu Cerovnik 150 kuna. Od akcije za zvona u Skradniku i na Vojnovcu u proljeće 2013. zbog ekonomske krize nisam naglašavao obnovu naših svetinja.

Molim Vas da svoj doprinos dadnete za protekle godine. Hvala onima koji su to redovito činili. Za molba je službeno upućena: **G-S biskupiji, Općini Josipdol, Gradu Ogulinu, Županiji karlovačkoj te Ministarstvu kulture.** U prigodi vizitacije biskupa mons. dr. Mile Bogovića u srijedu, 18. ožujka 2015. našim Župama, uputio sam SMS-om poruku navedenim institucijama po spomenutom pitanju. U očekivanju pozitivnih odgovora, dobili smo meilom dopis od naše Općine Josipdol u kojem se kaže:

„Poštovani, sukladno Vaša dva upita iz prosinca i Vaše današnje SMS poruke očitujem se slijedeće: Planiranjem Proračuna za 2015. godinu Općina Josipdol, kao većina ostalih JLS, bila je suočena sa velikim brojem nepoznanica obzirom na uvođenje novih vladinih poreznih mjera. Nismo pristupili uvođenjem poreza i prireza i podizanju cijena obveza našim sumještanima cijeneći ukupnu tešku materijalnu i financijsku situaciju većine naših obitelji. Nastojali smo smanjiti sva naša davanja prema udrugama i institucijama koje se u potpunosti ili djelomično financiraju kroz naš proračun koji je javno dostupan svima i u kojem je to vidljivo. Za naše župske zajednice plan je ostao na razini 2014. godine. Svjesni smo stanja naših crkava ukupno na području naše općine i svjesni da cjelokupni proračun općine Josipdol ne bi bio dostatan za potpunu i kvalitetnu obnovu bilo koje od crkava pojedinačno. Isto tako poznate su Vam činjenice da država krovno ne prepoznaje naše crkve kao objekte i imovinu općine. Unatoč tome moje osobno opredjeljenje i politika koju provodimo i stav prema našim crkvama je poznat i nastojat ću osobno putem institucija općinskog vijeća i šire iznaći mogućnost da se prati svaki započeti projekt obnove i sanacije objekata, sa konkretnim planom realizacije i predloženom nam financijskom konstrukcijom te kantogramom aktivnosti. Konkretno, vezano za Vaš današnji upit i posjet oca Biskupa našem svetištu u prigodi godišnje vizitacije, ostajem pri istom stajalištu koje sam izrekao ocu biskupu u prošlom tjednu u prigodi obilaska Župe Josipdol i naše Općine, a glasi da će se općina uključiti i pratiti sve konkretno započete projekte po župama, a i da nismo u mogućnosti istovremeno sudjelovati u više projekata.

S poštovanjem,

Načelnik općine Josipdol Zlatko Mihaljević

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

	<h1>Pod Gospinim plaštom</h1> <p>OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com 12. travnja 2015. • 2. Uskrsna • God. VI. • br. 15 (241)</p>	
--	--	--

„O sretne li krivice“

Uskrsna poruka mons. dr. Mile Bogovića

Doživljavajući zloću oko sebe, mogao bi se stvoriti osjećaj da se nalazimo u bezizlaznoj situaciji, napose kad vidimo da zlo ne popušta. Prilika je u ovo vrijeme probuditi svijest kako i zlo može pomoći boljem uspjehu dobrote. Taj optimistički stav izrekao je najjasnije sv. Augustin riječima Vazmenog hvalospjeva: „O zaista potrebna Adamova grijeha... O, sretne li krivice koja je zaslužila takvoga i tolikoga Otkupitelja!

1. **Božji odgovor na čovjekov grijeh** - Možemo reći da je grijeh prvog čovjeka izazvao Boga na nastavak stvaranja, odnosno na novo stvaranje. To novo stvaranje dovršava se uskrsnim jutrom kada je čovjek Krist „raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao“. Zato Crkva govori da je uskrsnuće osmi dan stvaranja. Spomenuti sv. Augustin reći će slikovito da je Bog na krivi glas čovjeka nadgradio divnu simfoniju. Nećemo reći da je prvi čovjek autor te simfonije, nego Božja ljubav prema čovjeku, ali to „komponiranje“ nastalo je nakon prvoga grijeha. Bog je nastavio sa stvaranjem nakon sedmog dana, a osmi dan ostvarena je pobjeda života u čovjeku Isusu Kristu. Njegovim uskrsnućem dovršeno je stvaranje u Kristu, a zbiva se u svima koji u njega vjeruju. Krist ih vodi do savršenstva koje je u njemu ostvareno (usp. Kol 1, 28). To dovršavanje u pojedincima i u svijetu (Crkvi) ne zbiva se bez silnih vapaja i suza, o kojima čitamo u poslanici Hebrejima (usp. Heb 5, 7), kao što nije bilo bez toga ni na Kristovom putu prema osmom danu – prema uskrsnuću. Uvijek kada i nas snađu nevolje i obuzima nas jeza, drhtimo i plašimo se, moleći da nas mimoide taj križ, ali upravo se tada pruža i nama prilika za veliki pothvat i veliku pobjedu. Za takav pogled smoći ćemo snage, ako budemo svjesni cilja prema kojem idemo i prisutnosti Oca u čijim smo rukama. To su prilike za stvaralačko Božje djelovanje na putu prema dovršenju našeg otkupljenja, prema ostvarenju, u nama, djela osmog dana stvaranja. Možemo reći da Sotona, želeći upropastiti Božje djelo, uvijek izaziva Boga na još savršeniji stvaralački čin.

2. **Zloća kao izazov i poziv na djela dobrote** - Svakako se može reći da iz zla što ga osjećamo u svijetu koji nas okružuje, u nevoljama koje nas pojedinačno obuzimaju, može izrasti mnogo dobra i za svijet i za nas. Na tome raste naš kršćanski optimizam. Pa i onda kada smo nemoćni pred silinom zla, na pobjedničkom smo putu ako molimo: „Oče, budi volja tvoja!“ Ohrabreni sv. Augustinom, možemo taj govor nastaviti pa dodati kako ne bismo imali tako veličanstvenih mučeničkih svjedočanstava u životu Crkve prvih stoljeća da nije bilo

okrutnih progona Kristovih vjernika; da ne bismo imali tako divno svjedočanstvo ljubavi Majke Tereze prema čovjeku da su se po ulicama Kalkute (i drugih „Kalkuta“) šetali samo zdravi i situirani ljudi. Tek u suočenju s bijedom i bolešću bila je ona izazvana da do krajnjih granica razvije svoju ljubav prema potrebnima. Pa i ne trebamo ići daleko. Zar bismo u nadbiskupu Stepincu dobili tako sjajan uzor vjernosti istini i dobroti da nije bilo komunističke mržnje na njega i na njegov narod. A koliko je bilo prinosa žrtava dobrote i ljubavi majki udovica nakon 1945.? I konačno, kako možemo zamisliti Kristovo otkupiteljsko djelo da nije bio okružen zloćom ovoga svijeta u kojoj se očitovala onakva i onolika Kristova

ljubav? Dokazao je da zloća može biti poticaj za velika djela dobrote. Sve ono što se odigralo s njime na dan njegove muke i smrti, pripremiolo je onako sjajno i pobjedničko uskrsno jutro.

Isus čak govori svojim o neizbježnosti sablazni, da je zlo prisutno u svijetu, ali mi mu nikada ne smijemo dati svoju potporu: „Jao onome od koga sablazan dolazi“, tj. koji svjesno radi u prilog zloće.

3. I naši nas grijesi mogu potaknuti na „povratak Ocu“ - Možemo također reći da i krivica pojedinca i grijeh svijeta mogu, poput onoga Adamovog, biti počeci nove stvaralačke Božje akcije, kod pojedinca i u svijetu. To će se dogoditi onda kada, poput „Izgubljenog sina“, rećemo: „Ustat ću i poći svome ocu!“ (Lk 15, 18). Dobri otac je sinu koji se vratio dao novu haljinu, uresio ga i ukrasio većim odličjima od onih prije krivice. U tom smislu i tu možemo govoriti o „sretnoj krivici“. Slično i nama grijeh može pomoći da postignemo takva „veća odličja“. Nakon svakog grijeha mogući su novi uzleti.

Isus se često susretao s grješnicima koji su, nakon što su zgriješili, vidjeli bolje nego prije da se treba vratiti na pravi put. Takve je on okupljao, družio se s njima. Takvi su Krista bolje razumjeli nego oni drugi koji nisu osjećali posljedice svoje krivice. Nepokretni su i nesposobni za rast u dobru koji misle da su pravednici i da se ne trebaju obraćati. Ti nisu razumjeli Isusa kada je već na početku sve pozvao: „Obratite se i vjerujte evanđelju!“

4. Zlo kao izazov za jačanje u dobru - Više puta smo slušali kako su i naši neprijatelji zaslužni za našu slobodu jer su svojom zloćom pokrenuli našu zaspalu dobrotu. U tom smislu zanimljivo je razmišljanje sv. Augustina. On kaže: *Život naš na ovom hodočasničkom proputovanju ne može biti bez kušnje. Rast naš ostvaruje se kroz kušnje. Nitko sebe ne poznaje ako nije kušan. Nitko ne može biti okrunjen ako nije pobijedio. Nitko ne može pobijediti ako se nije borio. A nitko se ne može boriti ako nema neprijatelja i napasti.*

Što nas okružuje veće zlo, to nam se pruža uzvišenija pobjeda. Nema prave veličine koja se nije izbrusila i izrasla u borbi protiv ovozemnih podlosti i niskosti. I

tu nam je Isusov primjer najpoučniji. Upravo je tu njegova snažna poruka: Zloća u svijetu, oko nas, pa i u nama ne smije nas obeshrabriti da joj se predamo, nego nam ona treba biti izazov za jačanje u dobru. Zloća je prisutna u svijetu, ali njoj je oduzet žalac i zato nema snagu da otruje za pobjedu gdje se dogodi oslonac na božansku snagu koja je u svijetu po Isusu Kristu. Nije li zloća svom svojom silinom navalila na Pravednika da ga preda smrti. Sa sv. Pavlom možemo joj i mi postaviti pitanje: „Gdje je smrti pobjeda tvoja? Gdje je smrti žalac tvoj“ (1 Kor 15, 55). Zloća svijeta ne može postići svoj cilj: razaranje i uništavanje života, pače, ona i bez svoje volje, uz svu svoju bahatost, mržnju i divljinu, može pridonijeti rastu i pobjedi dobrote ako idemo s Kristom, putem istine i života.

U Isusu nije bilo divljine, mržnje, bahatosti, oholosti. U njemu je bila pitomost, ljubav, skromnost, poniznost. Izgledalo je da je to slaba oprema, ali se na koncu pokazalo da su upravo to osobine pobjednika.

5. Godina evanđelja - Zlo se pojavljuje pred nama poput Golijata, jaka, dobro opremljena i naoružana, a dobro poput Davida s *praćkom* u ruci. I pored svega toga, i mi poput Davida trebamo biti sigurni u pobjedu. Bog je bio iza one praćke, a ne iza oklopa. Zato je David pobijedio. David je tek blijeda slika onoga što je Krist svojom „praćkom“ učinio kada se, okružen silom i mržnjom, predao u ruke vječnoga Oca, predao se na raspolaganje Očevoj ljubavi.

Svu zaštitu Isus je povjerio Bogu (Ocu). No, ima još jedna zorna slika. Slika **vuka i janjeta**. Nije li Isus upravo tu sliku koristio: *Šaljem vas kao janjce među vukove* (Lk 10, 3). Kakve su tu šanse za pobjedu janjaca? Ipak Isus nije slao apostole da od njih napravi gubitnike, nego upravo pobjednike. Ta poruka izražava se jasno na svakoj misi kada svećenik podigne hostiju i pozove ljude da priđu i uzmu pobjedničku snagu u sebe riječima: *Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijehove svijeta!*

U ovoj **Godini evanđelja** uzeli smo jedan križ (Senj, 14. stoljeće). Na rubovima su simboli evanđelista (Matej/čovjek, Marko/lav, Luka/vol, Ivan/orao). U sredini se nalazi lik janjeta. Kao da svaki od evanđelista govori: **Evo Jaganjca Božjega** koje je pobijedilo divljinu ovoga svijeta, vučje osobine, nasilje, nadutost, oholost ovoga svijeta. Jaganjac ne crpi snagu u tjelesnoj snazi, poput vuka, kao što se ni David nije oslanjao na svoju snagu i opremu, nego na Boga Izraelova. Povodom slavlja uskrsnuća Gospodinova, i ja vama, braćo i sestre, poručujem Isusovim pozdravom: „Ne bojte se!“ Sretan i blagoslovljen Uskrs i sve vazmene blagdane, želi vam i u duhu se zajedno s vama raduje i veseli vaš biskup † Mile

